

MASOVERA ACOLLONIDA

PROU D'INTOLERÀNCIA, MÉS SENDERI.

Mare, que ens està passant? Per què hi ha tanta crispació i tanta agressivitat al voltant? I jo no sé què contestar a les meues filles.

En sap tan greu vore que això està passant al meu poble. Enguany han sigut unes festes plenes de recels i mirades de reüll. Uns dies de mirar qui porta segons quina roba i amb qui parlen els uns i els altres. Sembla mentida que siga l'agost de 2006.

Els més grans no poden evitar comparar l'ambient amb èpoques que hauriem de tindre tots ben superades.

Si entre tots no som capaços de respectar-nos com a persones que som i comprendre que és impossible que tots pensem de la mateixa manera no anem bé.

És clar que tots defensem les nostres idees i busquem un món millor on viure més feliços, però així amb aquesta violència i rancor mai no ho aconseguirem.

Quin mal exemple estem donant a les generacions futures. Els nostres fills no volen aquestes lluites, ni entenen la falta de respecte dels uns i dels altres.

Perquè no analitzem el nostre comportament i busquem una fórmula que ens facilite la convivència i l'harmonia entre tots, respectant les idees d'uns i dels altres.

Aquest estiu ha estat un mica trist en observar actituds crispades, insults i tanta falta de respecte.

De vegades em pregunte com les persones podem arribar a concentrar tant d'odi i com es poden fer tantes bestieses com ens mostren els mitjans de comunicació.

Tot ha de començar així, tal i com ho estem fent ací, el poble. Lamentable!

Jo vull seguir parlant amb els veïns de tota la vida,

prendre una cervesa amb els meus amics, eixir amb els cosins..... I vull que per fer allò que he fet tota la vida ningú em mire malament. Jo seguix sent la mateixa persona de fa uns anys i espere seguir igual, amb les meues idees i somnis, com tots!!.

Tan sols demane senderi i que ens respectem tots. Amb violència i amb aquestes actituds mai no arribarem enlloc!!.

Una masovera acollonida.

